

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/255/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117218304
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5117218304.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: Ing. M. B., nar. X.XX.XXXX, bytom N. XXX, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec, s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdého 17, Žilina, proti žalovanému: KOOOPERATÍVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, právne zastúpenému JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom so sídlom M. XX, A., o zaplatenie 1.887,12 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 7C/46/2017-69 zo dňa 11. júna 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á** voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.887,12 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 10.02.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Na základe vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že V. A. dňa 03.02.2017 ako vodič a prevádzkovateľ motorového vozidla, pri prevádzke motorového vozidla zn. Mitsubishi L-200 EVČ KM-041-AP zaviniel škodovú udalosť, v dôsledku ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla žalobcu. Účastníci uvedenej škodovej udalosti V. A. a žalobca sa dohodli na jej zavinení, nakoľko výška škody zrejme neprevyšovala jedenaplnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona, vypísali tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu a oznámili škodovú udalosť u žalovaného. V konaní nebolo sporné, že motorové vozidlo ktoré viedol V. A. a prevádzkou ktorého došlo k škodovej udalosti bolo povinne zmluvne poistené v zmysle zák. č. 381/2001 u žalovaného.

2. Nadväzne súd prvej inštancie konštatoval, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je založený osobitným zák. č. 381/2001 Z.z., v ktorom žalobca ako poškodený uplatňuje voči žalovanému ako poistiteľovi V. A. nárok na náhradu poistného plnenia. Žalovaný uplatnený nárok namietal z dôvodu, že poistná udalosť nemohla byť spôsobená vozidlom škodcu a je technicky neprijateľné, aby škodca spôsobil deformáciu takého druhu akú mal žalobca na svojom motorovom vozidle, pričom poukazoval na závery uvedené v Zápisnici z rokovania Komisie pre posudzovanie škodových udalostí vybavených bez plnenia a vyjadrenia J. W. - Slovexperta, ktoré citoval vo svojom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 7.09.2017. Žalovaný však odborné vyjadrenie J. W. - Slovexperta nepredložil a ani nepreukázal, že uvedená osoba je osobou odborne spôsobilou.

3. Podľa okresného súdu boli závery Komisie pre posudzovanie škodových udalostí vybavených bez plnenia uvedené v Zápisnici zo dňa 10.02.2017 vyvrátené výpoveďou svedka V. A., ktorý vo svojej svedeckej výpovedi jednoznačne potvrdil skutkové tvrdenia uvádzané žalobcom, vyčerpávajúco popísal

ako k škodovej udalosti došlo, uznal svoju zodpovednosť na vzniku škodovej udalosti a popísal aj rozsah poškodenia vozidla žalobcu - poškodený nárazník, rozbité časti, poškriabané a celé posunuté. O hodnovernosti svedka a o pravdivosti jeho svedeckej výpovede okresný súd nemal žiadne pochybnosti. O poškodení pravého zadného blatníka svedčí aj zápis o obhliadke poškodeného motorového vozidla zo dňa 06.02.2017 k udalosti č. 9563910850 spísaný v spoločnosti Galimex, s.r.o. ako subdodávateľa žalovaného, ktorý aj vykonával opravu motorového vozidla žalobcu. Žalobca preukázal, že v dôsledku škodovej udalosti, pri ktorej došlo k poškodeniu jeho motorového vozidla vynaložil náklady spojené s opravou predmetného vozidla vo výške 1.887,12 eur, ktoré uhradil. Výšku škody nepovažoval okresný súd za spornú. K výške škody sa žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach v priebehu konania CSP nevyjadril. Pokiaľ právny zástupca v záverečnom prednese poukazoval na to, že v kalkulácii sú uvedené aj iné poškodenia, vlastné skutkové tvrdenia k tejto skutočnosti neuviedol, neoznačil o ktoré konkrétne poškodenia malo ísť, takéto popretie skutkových tvrdení žalobcu sú podľa ust. § 151 ods. 2 CSP neúčinné, navyše ani neboli uplatnené včas.

4. Súd prvej inštancie zdôraznil, že obidve sporové strany boli pri postupe podľa § 167 CSP poučené o sudcovskej koncentrácii konania, boli vyzvané aby v súdom stanovenej lehote sa vyjadrili k vyjadreniu protistrany a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný až po nariadení pojednávania, v rámci žiadosti o odročenie pojednávania zo dňa 07.06.2018, oznámil súdu, že dal vypracovať súkromný znalecký posudok, ktorý sa však nestihol vypracovať do termínu pojednávania. Súd uvedený dôvod nepovažoval za dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania, čo žalovanému s poukazom na ust. § 183 ods. 4 CSP oznámil a na uvedený návrh s poukazom na ust. § 153 CSP neprihliadal, nakoľko ho žalovaný neuplatnil včas, hoci tak mohol urobiť skôr, ak by konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Predmetný návrh podal žalovaný až dňa 07.06.2018, t.j. cca 7 mesiacov od jeho vyjadrenia k vyjadreniu žalobcu (duplika), navyše by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania a vykonania ďalších úkonov súdu.

5. Okresný súd zhrnul, že žalobca preukázal všetky predpoklady pre vznik povinnosti žalovaného poskytnúť mu poistné plnenie, t.j., že k škodovej udalosti došlo pri prevádzke dopravného prostriedku poisteným žalovaného, vznik škody, ako aj príčinnú súvislosť medzi vzniknutou škodou a prevádzkou dopravného prostriedku, ktorý škodu priamo spôsobil. Žalobcovi teda voči žalovanému vznikol priamy nárok na poistné plnenie zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku poisteným žalovaného.

6. Vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania mal súd prvej inštancie preukázané, že dňom 10.2.2017 žalovaný vyznamenal žalobcu, že uplatnený nárok na náhradu škody je neoprávnený a teda neposkytuje žiadne poistné plnenie. Uvedeným dňom sa teda žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu podľa ust. § 517 ods. 1 OZ a žalobcovi v zmysle ust. § 517 ods. 2 vznikol nárok na úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania si žalobca uplatnil v súlade s ust. § 3 nariadenia vlády č.87/1995 Z.z., preto aj v tejto časti súd žalobe ako dôvodnej vyhovel.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto mu bol priznaný nárok na náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému v celom rozsahu.

8. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný a domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci na ďalšie konanie. Okresnému súdu vytýkal nesprávne právne posúdenie a nesprávne skutkové zistenia. Zároveň mal súd odňať žalovanému možnosť konať, nakoľko nevykonal žalovaným navrhnutý dôkaz.

9. Odvolateľ zdôraznil, že z povinného zmluvného poistenia motorového vozidla sa nahrádza skutočná škoda, ktorá musí byť preukázaná a musí byť v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Bolo preto povinnosťou žalobcu ním uplatňované nároky preukázať. Pre riadne uplatnenie tohto nároku je rozhodujúce preukázanie škody, škodovej udalosti a príčinnej súvislosti medzi škodou a škodovou udalosťou. Žalobca podľa nášho názoru tieto skutočnosti preukázať nedokázal, a tak neunesol dôkazné bremeno v predmetnom konaní. Zopakoval, že odmietol poskytnúť poistné plnenie žalobcovi s odkazom na závery rokovania Komisie pre posudzovanie škodových udalostí vybavených bez plnenia. Konajúci súd mal na jednej strane výpoveď svedka V. A. a na druhej strane odborné vyjadrenie a závery komisie žalovaného, je teda zrejmé, že išlo o zásadné rozpory, ktoré mohli byť jednoducho vyriešené vykonaním znaleckého dokazovania. Napriek tomu sa súd priklonil k dôkazným prostriedkom predložených žalobcom a žalovaným predložené dôkazné prostriedky vyhodnotil ako nepreukazujúce

jeho tvrdenia. Podľa odvolateľa súd opomenul čl. 11 ods. 3 CSP, v zmysle ktorého, sa styku so súdom alebo verejne prihlási k nejakej profesijnej odbornosti, považuje sa za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou. Preto, pokiaľ žalovaný ako profesionálna spoločnosť rozporovala samotný priebeh škodovej udalosti, má za to, že súd sa mal touto otázkou dôkladnejšie zaoberať a pripustiť vykonanie znaleckého dokazovania.

10. Napokon, odvolateľ rozsudku okresného súdu vytýkal nepreskúmateľnosť z dôvodu, že sa nevysporiadal s argumentáciou žalovaného a nesprávne vyhodnotil predložené dôkazné prostriedky, pričom okresný súd neuviedol, aké skutočnosti považoval za preukázané, ktoré za preukázané nepovažoval, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, čím došlo k porušeniu práva účastníka na spravodlivý proces.

11. V písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalobca navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Mal za to, že vykonaným dokazovaním v podobe svedeckej výpovede svedka p. Backa, výpovede žalobcu, listinných dôkazov vymenovaných v napadnutom rozhodnutí, bol dostatočne preukázaný vznik škody, škodová udalosť, príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a prevádzkou dopravného prostriedku, ako aj to, že k škodovej udalosti došlo pri prevádzke dopravného prostriedku, ktoré bolo poistené žalovaným.

12. Žalobca nesúhlasil s názorom, že pri rozpore dôkazných prostriedkov malo byť vykonané znalecké dokazovanie a že až následne po vyslovení predbežného právneho názoru sa údajne súd z nepochopiteľných dôvodov priklonil k dôkazným prostriedkom predloženým žalobcom. Obe sporové strany totiž boli poučené o sudcovskej koncentrácii, boli vyzvané, aby sa vyjadrili k vyjadreniu protistrany, v stanovenej lehote označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný až po nariadení pojednávania a upovedomení súdu v rámci žiadosti o odročenie pojednávania zo dňa 07.06.2018, t.j. 7 mesiacov od podania dupliky oznámil súdu, že dal vypracovať súkromný znalecký posudok. Preto neobstojí tvrdenie, že sa súd z nepochopiteľných dôvodov priklonil k dôkazným prostriedkom predloženým žalobcom, keď sám žalovaný dôkaznú situáciu vyhodnotil vo svoj neprospech, a preto dal vypracovať znalecký posudok. S poukazom na § 153 ods. 1, 2 CSP bolo rozhodnutie súdu neprihliadať na tento dôkazný návrh v celom rozsahu opodstatnené, nakoľko ho žalovaný neuplatnil včas, hoci tak mohol urobiť skôr, ak by konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Súd zároveň dodržal aj svoju povinnosť podľa § 183 ods. 4 CSP a žalovanému dal bezodkladne na vedomie, že ním deklarovaný dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, pričom žalovaný sa pojednávania zúčastnil.

13. Pokiaľ žalovaný sám uvádza, že ide o jeho komisiu, jej závery nemajú väčšiu dôkaznú silu ako akékoľvek tvrdenia žalovaného o odmietnutí poskytnutia plnenia, nakoľko sa nejedná o objektívny dôkaz. Predloženú zápisnicu je možné prirovnať k situácii, kedy by si žalobca sám vystavil potvrdenie, v zmysle ktorého je poisťovňa povinná škodovú udalosť mu uhradiť. Podľa žalobcu, žalovaný svojím konaním zneužíva právo upravené v čl. 11 ods. 3 CSP, aby tak privodil pre seba prospech, v ktorej spojitosti žalobca poukázal na čl. 5 CSP o zjavnom zneužití práva, teda nepoužíva právnu ochranu. Pokiaľ by každá poisťovňa v spore začala deklarovať jej odbornosť v akýchkoľvek odvetviach len v rámci jej tvrdení, smerovalo by to k nehospodárnemu predlžovaniu konania. Žalobca uzavrel, že pokiaľ žalovaný súdu vytýka, že sa nevysporiadal s jeho argumentáciou, neuvádza, s akou konkrétnou argumentáciou sa mal vysporiadať.

14. V následnom písomnom stanovisku k vyjadreniu žalobcu žalovaný zotrval na dovtedajších tvrdeniach a dodal, že prvoinštančný súd na jednej strane konal s vyjadrením žalobcu a na strane druhej ignoroval profesionálne odborné stanovisko žalovaného, kedy je zrejme, že toto odborné stanovisko predstavuje vyššiu pravdepodobnosť (ne)reálnosti nároku. Vzhľadom na to mal súd len dve možnosti, a to vykonať znalecké dokazovanie, alebo žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Zdôraznil, že navrhol vykonanie znaleckého dokazovania, resp. súkromného znaleckého posudku aj napriek tomu, že povinnosť preukázať nárok bola na strane žalobcu. Namietal, že žalobca sa snaží zľahčovať ustanovenie č. 11 CSP, keď opomína skutočnosť, že podklady pre rozhodnutie komisie vypracovali odborne spôsobilé osoby v zmysle legislatívy Slovenskej republiky a nejde o svojvoľné vyjadrenie žalovaného.

15. Ďalej žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca vo svojom vyjadrení nijako nepreukazuje podstatne otázky pre konanie a nevyjadruje sa ani k príčinnej súvislosti, ale svoje tvrdenia opiera o procesné pochybenie žalovaného. Opomína však skutočnosť zásadnú pre konanie, a to, že konajúci súd nezistil dostatočne skutkový stav a vydal rozhodnutie, kedy v rozpore s civilnými predpismi priznal dôkazom žalobcu vyššiu dôkaznú silu a odňal žalovanému možnosť konať pred súdom. Koncentrácia

konania nemôže v uvedenom kontexte obstať, kedy jej dôsledkom je priznanie nepreukázaného nároku. Ak by súd rozhodoval na základe predložených dôkazov musel by dospieť k zamietnutiu žaloby.

16. Napokon, v písomnom vyjadrení žalobca uviedol, že žalovaný neuvádza nové skutočnosti, preto v plnej miere odkazuje na svoje predchádzajúce vyjadrenie. Za nepravdivé považuje tvrdenie žalovaného, že preukazoval svoj nárok len svojimi tvrdeniami a tvrdeniami jemu blízkych osôb. Svedok - V. A. - nie je blízkou osobou a žalovaný v tejto súvislosti vyslovene klame. V. A. spoznal až pri škodovej udalosti tak, ako to v konaní vyplynulo z jeho výpovede. Navyše, túto skutočnosť žalovaný uvádza po prvýkrát ako novotu v odvolacom konaní, na ktoré tvrdenie nie je možné s poukazom na § 366 CSP prihladať. Nič to však nemení na tom, že uvedené tvrdenie je nepravdivé a žalovaný ho nijako nepreukazuje.

17. Dodal, že odňatie možnosti konať pred súdom nie je samostatný odvolací dôvod, ako tomu bolo v zmysle § 221 ods. 1 písm. 17 OSP, ale tento bol nahradený dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, ktorý sa od uvedeného odvolacieho dôvodu čiastočne obsahovo odlišuje.

18. Žalobca zhrnul, že žalovaný v konaní, v podanom odvolaní, ako aj v jeho aktuálnom vyjadrení odkazuje na „odborné stanovisko“ škodovej komisie žalovaného, ktoré však, nemá vyššiu váhu ako iné tvrdenia žalovaného. Pokiaľ žalovaný odkazuje na to, že „odborné stanovisko“ vypracovali „odborne spôsobilé osoby“, nijakým spôsobom odbornosť týchto osôb v konaní nepreukazoval, pričom s uvedenou argumentáciou žalovaného sa súd dostatočne vysporiadal vo svojom rozhodnutí. Pokiaľ žalovaný opätovne uvádza, že v konaní nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním, vzniknutou škodou a prevádzkou dopravného prostriedku, toto nie je pravdou, keďže svedeckou výpoveďou V. A. tieto skutočnosti boli preukázané. Neobstojí preto ani tvrdenie žalovaného, že žalovaný mal vypracovaním súkromného znaleckého posudku suplovať činnosť žalobcu, ktorý mal svoj nárok „osvedčiť“. Žalobca totiž nielen „osvedčil“ svoj nárok (ako je potrebné napr. v konaní o vydanie neodkladného opatrenia), ale ho aj riadne preukázal.

19. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

20. Primárne je nevyhnutné jednoznačne odmietnuť námietku nepreskúmateľnosti dôvodov napadnutého rozsudku. Okresný súd uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská sporových strán, procesný stav v prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z nich vyvodil svoje právne závery, ktoré podrobne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Rozhodnutie preto nemožno považovať za svojvoľné, naopak, rozsudok vyčerpávajúcim spôsobom zodpovedal relevantné právne otázky súvisiace s uplatneným nárokom, pri výklade a aplikácii zákonných predpisov sa okresný súd neodchyľil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel a podstatu, rozhodnutie je preto ústavne konformné.

21. Púhy subjektívny nesúhlas žalobcu so závermi okresného súdu pochopiteľne nespôsobuje/ nezakladá arbitrárnosť rozsudku a v neposlednom rade súčasťou práva na spravodlivý súdny proces nie je právo sporovej strany účastníka, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej názormi. O zásah do tohto základného práva by sa mohlo jednáť vtedy, ak by nebol záver všeobecného súdu o nevykonaní navrhovaných dôkazov odôvodnený, v súdnej veci však okresný súd rozhodnutie o nevykonaní dôkazov riadne zdôvodnil.

22. Neobstojí ani zásadná odvolacia argumentácia žalovaného týkajúca sa inštitútu sudcovskej koncentrácie konania. Postup okresného súdu totiž v plnej miere napĺňa účel sledovaný zavedením tohto inštitútu v rámci aktuálnej procesnej úpravy a to predchádzať obštrukciám a neodôvodnenému predlžovaniu súdneho konania. Z obsahu spisu je totiž evidentné, že (ako to správne vyhodnotil okresný súd), že žalovanému od okamihu, kedy mu po náležitom poučení bolo umožnené vyjadriť sa k veci/ žalobe, nič nebránilo dotknutý dôkaz (súkromný znalecký posudok) navrhnúť. Jeho následná/neskoršia požiadavka (prezentovaná s časovým odstupom viac než pol roka) na odročenie pojednávania za účelom vypracovania súkromného znaleckého posudku pritom nebola reakciou na novú skutočnosť, ktorá by vzišla napr. z výsledkov pojednávania - za ktorej okolnosti by táto požiadavka mohla byť bola akceptovaná - ale zjavne vyplýva len z prehodnotenia existujúceho skutkového stavu žalovaným,

čo je práve/presne situácia, ktorá je z pohľadu požiadavky rýchlosti a hospodárnosti súdneho konania nežiadúca/nepripustná.

23. Nadväzne možno čiastkovo uzavrieť, že okresným súdom realizované neakceptovanie dodatočného dôkazného návrhu žalovaného ako neuplatneného včas, zodpovedá princípom kontradiktórneho súdneho konania vyplývajúcim z relevantnej procesnej úpravy (predovšetkým § 153 a § 183 ods. 4 CSP).

24. Zjavne účelovým (a neopodstatneným) je napokon i žalovaným prezentované akcentovanie čl. 11 ods. 3 zásad CSP, v zmysle ktorého, kto sa v styku so súdom alebo verejne prihlási k určitej profesijnej odbornosti, považuje sa za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou.

25. Podstatou/zmyslom tohto výkladového pravidla totiž v žiadnom prípade nie je prelomenie súdnou praxou ustáleného a akceptovaného záveru o rovnakom význame/hodnote dôkazov. Inými slovami, svedecká výpoveď je vo všeobecnosti rovnocenná znaleckému posudku, ktorého relevancia v konaní môže byť vyvrátená rovnako ako výpoveď svedka. Uvedené napokon explicitne vyplýva z iného/ďalšieho z výkladových princípov obsiahnutých v základných zásadách CSP, konkrétne z čl. 15 (a v podrobnostiach následne z § 191 CSP). Zákonnú silu/váhu teda jednotlivým dôkazom pripisuje sudca a to podľa pravidiel racionálnej a presvedčivej aplikácie princípu voľného hodnotenia dôkazov. V okolnostiach súdnej veci súd prvej inštancie nevybočil z rámca týchto postulátov, keď vyhodnotil výpoveď svedka - priameho účastníka dopravnej nehody (poistnej udalosti) za objektívnu a hodnovernú a priklonil sa (s náležitým odôvodnením, nie arbitrárne) k tomuto dôkaznému prostriedku, za situácie keď protistrana procesnú obranu založila na vyjadrení vlastnej „Komisie“.

26. Odvolacie dôvody žalovaného boli teda neopodstatnené, z iných než rozoberaných dôvodov odvolateľ napadnutý rozsudok nespochybnil a neboli zistené ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti. Krajský súd preto pristúpil k jeho potvrdeniu v meritórnej časti.

27. Následne odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj závislý výrok o trovách prvoinštančného konania, kde okresný náležite aplikoval zásadu pomerovania procesného úspechu sporových strán.

28. Výrok krajského súdu o trovách odvolacieho konania vychádza z § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na plný procesný úspech žalobcu v tomto štádiu konania mu odvolací súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O konečnej/konkrétnej výške trov (po vyhodnotení uplatnených trov v zmysle hľadísk uvedených v § 251 CSP) odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

29. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ

poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať

nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.